

Arrest

nr. 210 726 van 9 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de minderheidsclan Boon (> Madhibaan). U bent geboren op 1 januari 1970 in Haji Ali, waar u uw hele leven woonde. U huwde in 1999 met S.F.D.. In 2010 wordt hij vermoord door Al Shabaab omdat hij niet met hen wil samenwerken. Om in het levensonderhoud van uzelf en uw kinderen te voorzien, begint u een eigen restaurantje. Het daaropvolgende jaar, in 2011, vraagt Ab., de broer van uw overleden echtgenoot, u ten huwelijk. Omdat u weigert, bedreigt hij u.

Op 10 september 2016 huwt u met H.M.H.. Op 10 oktober 2017 komt Ab. te weten dat u opnieuw gehuwd bent. Ab. doodt uw werkneemster in het restaurant en uw echtgenoot op de markt.

U wordt hierna gebeld door uw zus die u op de hoogte brengt van het gebeurde. U vlucht naar Garasweyne, waar u 4 dagen onderduikt bij een vriendin.

Op 14 oktober verlaat u Garasweyne. U reist naar Ethiopië, van waar u met het vliegtuig naar een onbekend land reist. U reist verder naar België, waar u op 28 november 2017 verzoekt om internationale bescherming.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 31/01/2018 (verder notities CGVS), p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft recent in Haji Ali, district Cadale, provincie Middle Shabelle, verbleven te hebben.

Eerst en vooral is het niet aannemelijk dat u niet zou weten dat er vlak voor uw vertrek uit Cadale, in oktober 2017 (notities CGVS, p. 10) een droogte gaande was in het district Cadale (notities CGVS, p. 34). Immers, gevraagd wanneer de laatste droogte was, verklaart u onmiddellijk dat de ergste was in 2011. Nogmaals gevraagd wanneer de laatste droogte was, vraagt u of gevraagd wordt naar een droogte waar(bij) veel mensen gestorven zijn, overal in Somalië. Nogmaals gevraagd wanneer de laatste droogte was, na die van 2011, verklaart u dat er niet zo'n grote droogte was waarbij zoveel mensen stierven. Nogmaals gevraagd wanneer de laatste was, ook een kleine droogte, verklaart u het niet meer te weten en niet te willen liegen. U verklaart verder dat u niet veel vroeg aan de mensen toen u begon te werken. Door de protection officer gevraagd of er een droogte gaande was toen u wegging, verklaart u geen droogte gezien te hebben. Gevraagd of er een droogte gaande was de laatste maanden voor uw vertrek, verklaart u dat u niemand zag die sprak over een droogte. Het is echter allerm minst aannemelijk dat u niets gemerkt zou hebben van een droogte. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt immers dat er gedurende meer dan 4 opeenvolgende seizoenen in vele delen van het land minder regen viel dan normaal (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Daarenboven blijkt er in het district Cadale slechts één gezondheidscentrum aan voedselvoorziening te doen en blijkt een groot aantal van de districtsbewoners geen toegang te hebben tot voedselvoorziening. Eveneens is er volgens deze informatie een gebrek aan toegang tot water en stijgen de waterprijzen over het hele district. Het is dan ook niet aannemelijk dat u in 2017 helemaal niets gemerkt zou hebben van een droogte, te meer daar dit ongetwijfeld een grote impact gehad zou hebben op de werkzaamheden in uw restaurant (notities CGVS, p. 5).

Daarenboven kan u als restauranthoudster het briefje van 1000 shilling niet correct beschrijven (notities CGVS, p. 27-28). Gevraagd welke munten en briefjes er zijn van Somali Shilling, verklaart u dat in het verleden het geld goed was, maar nu alleen nog 1.000 is. Gevraagd dat briefje te beschrijven, verklaart u dat er een huis en een man op staan. Gevraagd wat de man doet, vraagt u eerst welke man de protection officer bedoelt.

Wanneer deze vraagt wat de man op het briefje doet, verklaart u dat ze zeggen dat de man op het briefje de president is en dat als je hen vraagt wat het huis is, dan zeggen ze dat het de bank is. Gevraagd wat aan de andere kant van het briefje staat, verklaart u dat aan de andere kant ook wat tekeningen staan, zoals 1.000. Gevraagd of er alleen 1.000 staat en niets anders, verklaart u dat er alleen 1.000 staat, maar ook dat er tekeningen zijn. **Gevraagd welke tekeningen dat zijn, verklaart u het niet te weten.** Echter, uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat er geen man op het briefje van 1.000 Somali Shilling staat, noch dat er een bankgebouw op staat (informatie in uw administratieve dossier). U legt inconsistente verklaringen af over het enige bankbriefje dat gebruikt wordt, wat u toch had kunnen beschrijven als u effectief een restauranthoudster was in de provincie Middle Shabelle.

U legt eveneens inconsistente verklaringen af over clanconflicten die plaats hadden in de tijd dat Al Shabaab de macht had over uw dorp. Gevraagd of er een tijd was dat er geen clanconflicten waren, verklaart u dat de gevechten na 2-3 maanden rust terugkomen en dat het een langdurige oorlog is, al meer dan 10 jaar (notities CGVS, p. 29). Ter bevestiging **gevraagd of de laatste 10 jaar er elk jaar gevechten tussen clans waren, antwoordt u bevestigend**, waarna u verklaart dat het tussen de clans was, vnl. tussen Abdalla en Celi. Gevraagd hoe Al Shabaab daarmee omging, verklaart u dat Al Shabaab nu weg is. Nogmaals gevraagd hoe Al Shabaab daarmee omging, toen ze er nog waren, verklaart u dat **er niets gedaan kan worden als Al Shabaab daar is**, ze worden gevreesd. U verklaart verder dat volgens uw mening, de **gevechten toen niet zo frequent waren als nu**. Nogmaals gevraagd hoe Al Shabaab daar dan mee omging, **antwoordt u niet op de vraag**, maar stelt u dat Al Shabaab een mengeling is van elke clan en dat ze iedereen zouden doden die tegen hen is. U legt daarenboven tegenstrijdige verklaringen af over waar u heen vluchtte op de momenten dat er in uw dorp gevechten wordt tussen twee clans (notities CGVS, p. 8). Aanvankelijk verklaart u dat jullie **vluchten naar een ander dorp, buiten het dorp**, waarbij u als voorbeeld verwijst naar de plaats waar u heen vluchtte nadat uw man gedood werd, nl. Garasweyne. Toch verklaart u even later dat u **nooit wegging uit Haji Ali**, uw dorp. Gevraagd waar u dan heen ging wanneer er een clanconflict gaande was, verklaart u **binnen Haji Ali te vluchten**. Het verwondert eveneens dat u helemaal geen idee heeft waarom er een clanconflict is tussen Celi en Abdalla. U legt inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af over de clanconflicten en waar u zelf een veilig heenkomen zocht.

Het is eveneens niet aannemelijk dat u totaal geen idee heeft waarom Al Shabaab de marktdag verplaatst heeft van donderdag naar woensdag en maandag (notities CGVS, p. 8-9). Aangezien u verklaart dat jullie gediscrimineerd worden en niet kunnen doen wat jullie willen, stelt de protection officer dat de onderdrukking door Al Shabaab voor het hele dorp was en vraagt hij nogmaals waarom Al Shabaab de marktdag verplaatst heeft, verklaart u het niet te weten, het zelfs niet te kunnen weten. Gevraagd hoe Al Shabaab de gewijzigde marktdag aankondigde, antwoordt u niet op de gestelde vraag, maar verklaart u dat ze bang zijn (waarbij u vermoedelijk de dorpsbewoners bedoelt). U verklaart verder dat ze zonder genade zijn en mensen doden (verwijzend naar Al Shabaab). Nogmaals gevraagd hoe Al Shabaab aan de dorpsbewoners vertelde dat de markt niet meer op donderdag was, maar op woensdag, antwoordt u naast de kwestie door te stellen dat de plaats waar de markt is niet veranderde, maar dat ze alleen de dag veranderd hebben van donderdag naar woensdag. Nogmaals gevraagd hoe ze aan de dorpsbewoners lieten weten dat de dag veranderd was, verklaart u dat ze naar de huizen gingen en de ouderen informeerden en dat ze zeiden dat **iedereen naar die plaats moest komen**. Echter, gevraagd of u naar de vergaderingen ging die Al Shabaab deed voor het hele dorp, **ontkent u gegaan te zijn** omdat u als huisvrouw voor uw kinderen zorgde en nadat uw man gestorven was begon te werken, waardoor u geen tijd had. Het is echter niet aannemelijk dat u stelt dat Al Shabaab zegt dat iedereen aanwezig moet zijn, maar dat u zelf niet naar de bewuste samenkomsten gaat, terwijl u toch verklaart dat iedereen bang was van Al Shabaab omdat zij geen genade kent en mensen doodt.

Aan uw lidmaatschap van de minderheidsgroep Madhibaan kan eveneens geen geloof worden gehecht. Eerst en vooral wordt de geloofwaardigheid van uw etnische achtergrond als Madhibaan ernstig ondergraven door uw inconsistente verklaringen. U verklaart tijdens het onderhoud voor het CGVS meerdere malen dat u behoort tot de clan Boon (notities CGVS, p. 11-36), waarbij u **uitdrukkelijk verklaart Boon te zijn**. 'Boon' is echter een pejoratieve benaming die meerderheidsclans gebruiken om minderheidsgroepen in het algemeen mee aan te duiden (zie informatie in uw administratieve dossier). Het is dan ook allerm minst aannemelijk dat iemand die van afkomst Madhibaan is, naar zijn eigen groep zou verwijzen met een pejoratief woord als 'Boon'. Bovendien, gevraagd of de Tumaal ergens in de clanfamilie van Boon voorkomt, verklaart u dat **Tumaal en Boon anders zijn** (notities CGVS, p. 12). Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat de **Tumaal eveneens 'Boon' genoemd worden door de meerderheidsclans**. Eveneens, gevraagd of u de termen 'Saab' of 'Sab' kent, weet u enkel dat de term 'Saab' zoveel betekent als 'handklappen', maar kent u deze termen niet in een andere betekenis. Echter, uit informatie blijkt dat **de term 'Saab' of 'Sab' eveneens gebruikt wordt om minderheden aan te duiden**.

Gevraagd of Madhibaan en Madarale beiden broers zijn en beiden zonen zijn van M. G. – eerder verklaarde u reeds dat de term 'Boon' een andere naam is voor M. G. (notities CGVS, p. 11) – antwoordt u bevestigend, waarna u verklaart dat ze **beiden kinderen** zijn, maar elk hun divisies hebben. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat er **geen voorouderlijke band** bestaat tussen de verschillende beroepsgroepen. Boon, noch de beroepsgroepen die eronder vallen, zijn traditionele, op afkomst gestoelde clans (zie informatie in uw administratieve dossier). U **legt daarenboven tegenstrijdige verklaringen af over het feit of u uw ouders ooit gevraagd heeft waarom de Madhibaan veracht en gediscrimineerd worden** (notities CGVS, p. 14). Uw verklaring waarom uw ouders u nooit iets over uw clan zeiden en dat u het zelf nooit gevraagd heeft - omdat zij geen onderscheid maakten tussen de Somali - voldoet niet. Daarenboven stelt u even later dat u het wel aan uw moeder probeerde te vragen, maar dat ze zei dat een Somali een Somali is. Uw verklaring voldoet niet, aangezien het behoren tot een clan binnen de Somalische samenleving belangrijk is voor de bescherming die individuen kunnen bekomen (informatie in uw administratieve dossier).

Wat betreft uw bewering dat u behoort tot een verachte en gediscrimineerde clan (notities CGVS, p. 13), legt u hier ondoorleefde verklaringen over af. Vooreerst werd u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS gevraagd wat u vreesde bij terugkeer naar Somalië (punt 3.4), waarbij u **enkel verklaart dat u vermoord zal worden door uw schoonbroer Ab..** Wanneer gevraagd of u naast de door u aangehaalde problemen nog andere problemen gehad heeft (punt 3.7), verklaart u **geen problemen gehad te hebben met autoriteiten of medeburgers.** Met betrekking tot problemen van algemene aard, verwijst u naar medische problemen. Eveneens, wanneer gevraagd of u nog iets toe te voegen heeft (punt 3.8), grijpt u de mogelijkheid niet aan om problemen die u had omwille van uw behoren tot een minderheidsgroep te vermelden. Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS (notities CGVS, p. 3) gevraagd of u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) alle elementen die ertoe geleid hebben dat u Somalië verlaten heeft aan kon halen, verklaart u het vermeld te hebben, maar dat u het moest samenvatten. Daarenboven, geeft u zelf een zeer algemene uitleg over de discriminatie van uw beweerde clan (notities CGVS, p. 13), u verklaart nl. dat de Abgal niet met jullie trouwen en dat uw kinderen door anderen 'Boon-kinderen' genoemd worden. Gevraagd nog wat meer te vertellen over die discriminatie, verklaart u dat mensen weggaan uit uw restaurant omdat u Boon bent. Door de protection officer gevraagd wat ze dan deden, heeft u het over uw kinderen die u vragen wat 'Boon' betekent. Later tijdens het gehoor verklaart u echter dat de beste vrienden van uw kinderen behoren tot de meerderheidsclan Abgal (notities CGVS, p. 25). Gezien de genadeloze discriminatie en verwaarlozing die minderheidsgroepen in Somalië te beurt vallen, is het uiterst ondoorleefd dat u enkel in algemeenheden spreekt. U **maakt het allerminst aannemelijk te behoren tot de minderheidsgroepen en kan geen inschatting maken van de problemen waarmee minderheidsgroepen te maken hebben in Somalië, wat ook uw recente herkomst uit Somalië verder onderuit haalt.**

Gezien het bovenstaande, maakt u een recent verblijf in Middle Shabelle niet aannemelijk.

Daarenboven legt u inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af m.b.t. het door u geopperde asielrelaas, nl. dat u door Ab., de broer van uw eerste echtgenoot, met de dood bedreigd werd (notities CVGS, p. 18 + p. 30).

Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS, verklaart u dat er door de DVZ een fout genoteerd werd, en dat uw overleden (tweede) echtgenoot **M.H.M.** heet (notities CGVS, p. 3). Echter, wanneer gevraagd wordt naar de naam van uw tweede echtgenoot, verklaart u dat hij **H.M.H.** heet (notities CGVS, p. 18). U verklaart aanvankelijk dat **alleen u en uw kinderen wisten van het geheime huwelijk met uw tweede man** (notities CGVS, p. 10), terwijl uw **vriendin Halimo aanwezig was bij het huwelijk** (notities CGVS, p. 18) en ook uw **siblings van het huwelijk afwisten** (notities CGVS, p. 19). U verklaart eveneens **na het huwelijk samen te wonen in Haji Ali** (notities CGVS, p. 19-20), terwijl ook **Ab. altijd in Haji Ali gewoond heeft.** Het is echter niet aannemelijk dat u na het huwelijk samenwoont in hetzelfde dorp als de persoon waarvoor u bang bent omdat hij u reeds voor het huwelijk bedreigd had. Daarenboven verklaart u voor het CGVS dat ook uw werkneemster in het restaurant gedood werd door Ab., omdat hij dacht dat u het was (notities CGVS, p. 30). **Voor de DVZ legde u echter geen verklaringen af over een vrouw die per abuis, en dan nog in uw plaats, vermoord werd** (vragenlijst CGVS, punt 3.1-3.8). Bovendien verklaart u later voor het CGVS dat **uw man de enige was die gedood werd** (notities CGVS, p. 33). Eveneens verklaarde u voor de DVZ dat **uw schoonbroer ermee dreigde u te doden, waarna u besloot het land te verlaten** (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Echter, uit uw verklaringen voor het CGVS (notities CGVS, p. 30-38) blijkt dat **u uw schoonbroer niet gezien of gesproken heeft nadat hij uw echtgenoot vermoord heeft, noch dat iemand anders met uw schoonbroer gesproken heeft, waardoor hij u ook niet meer met de dood bedreigd kan hebben.**

Gezien het voorgaande, kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen met betrekking tot de problemen die u zou gehad hebben met uw schoonbroer en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vertrek uit Somalië. Dit ondermijnt uw recente verblijf in de provincie Middle Shabelle nog meer.

U legt nog meer tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid aantasten.

Gevraagd naar uw broers en zussen, verklaart u dat **Ha. de oudste is, waarna Abd., uzelf, F., Ah., Abdu. en Ab. komen** (notities CGVS, p. 21). U verklaart verder dat zij **allemaal in Haji Ali zijn** en dat alleen Ah. dood is. Even later verklaart u echter dat **Abd. en Ab. 10 jaar geleden naar Libië gegaan zijn**. Voor de DVZ verklaarde u echter dat u eveneens broers heeft die **Hu. en Is. heten** (Verklaring DVZ, p. 9). Voor de DVZ verklaarde u ook dat **Ab. zich in Haji Ali bevindt**.

U legt zelf geen documenten neer in kader van uw asielaanvraag, die uw verklaringen over uw identiteit, reisweg of asielmotieven ondersteunen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent verbleven te hebben in het district Cadale gelegen in de regio Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Middle Shabelle heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 31 januari 2018 (notities CGVS, p. 2) nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw verhaal toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 27 april 2018 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij stelt "dat in Somalië jaarlijks droogtes voorkwamen, waar watertekort was, daardat er minder regen viel" en dat "de bevolking dat niet in die mate [bijhoudt], zials verwerende partij verwacht", temeer daar deze droogte "niet zo ernstig" was als in 2011.

Verzoekster benadrukt dat zij wél de kleur van het biljet van 1000 shilling kende en dat zij eerlijk had toegegeven *"dat zij zich niet herinnert wat er precies op staat"*. Volgens verzoekster heeft de commissaris-generaal *"bijzonder hoge verwachtingen"*.

Zij wijst op de informatie die zij wél kon geven over haar clan, haar regio en omgeving, de komst en het vertrek van Al Shabaab, alsook de verschillende gevechten en clanconflicten.

Volgens haar heeft zij wel uitgelegd *"dat de clanconflicten minder frequent waren toen AL Shabab er was, omdat zij alom gevreesd werden"*.

Verzoekster verwijst naar een advies van professor Abbink waarin gesteld zou worden dat *"veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen"* en dat *"vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes – (...) – niet (kunnen) kennen"*.

Zij wijst erop dat zij wist *"dat Al Shabab de marktdag veranderde van donderdag naar maandag en woensdag - wat bijzonder specifieke informatie is"* en acht het *"niet ernstig"* dat haar verweten wordt dat zij niet weet waarom Al Shabaab dit deed.

Dat verzoekster vermeldt tot de 'Boon' te behoren, betekent volgens haar niet dat zij trots is op die benaming. Zij stelt dat het *"gewoon de clannaam [is] die haar haar hele leven gegeven werd"* en dat de clan zo *"onder de gewone bevolking - en bij het CGVS - [bekend staat]"*.

Zij voert een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Waar haar tegenstrijdigheden tussen haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en het gehoor op het Commissariaat-generaal verweten worden, meent verzoekster dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken *“nooit de kans [kreeg] om haar relaas te doen”*, dat zij *“telkens onderbroken en aangemaand [werd] alles kort te houden”* en dat zij niet werd bijgestaan door een raadsman.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. Uiterst subsidiair vraagt verzoekster de bestreden beslissing *“te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”*.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *“Advies van het UNHCR”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster legt geen enkel stuk voor ter staving van haar identiteit of nationaliteit. Verzoekster is in haar beweerd land van herkomst nochtans twee keer getrouwd, in 1999 en in 2016, haar echtgenoot zou in 2010 overleden zijn en zij had vanaf 2010 een restaurant. Het ontbreken van ieder begin van bewijs houdt dan ook reeds een negatieve indicatie in met betrekking tot het asielrelaas van verzoekster. Ook haar incoherente verklaringen over haar broers en zussen (verklaring DVZ, p. 9; gehoor, p. 21) wijzen op het achterhouden van informatie met betrekking tot haar identiteit en/of nationaliteit.

2.4.2. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, zoals *in casu*, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerd herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij opgegroeid is en tot haar vlucht gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4.3. Aangezien verzoekster verklaart op 1 januari 1970 geboren te zijn in Haji Ali, Somalië, en heel haar leven daar te hebben gewoond tot haar vlucht in 2017, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is en 47 jaar in Haji Ali, Somalië, heeft gewoond, alwaar zij tweemaal huwde, kinderen kreeg en de laatste 7 jaar een restaurant openhield. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle maatschappelijke en sociologische aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters maatschappelijke en sociologische kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.4.4. Vooreerst bleek verzoekster onwetend over de droogte in het district Cadale - waar haar dorp gelegen is - vlak voor haar vertrek in oktober 2017 (gehoor, p. 10, 34). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat er gedurende meer dan vier opeenvolgende seizoenen in vele delen van het land minder regen viel dan normaal, dat er in het district Cadale slechts één gezondheidscentrum aan voedselvoorziening deed, dat een groot aantal van de districtsbewoners geen toegang had tot voedselvoorziening, dat er een gebrek aan toegang tot water was en dat hierdoor de waterprijzen over het hele district gestegen waren.

2.4.5. Dat verzoekster hiervan niet op de hoogte was omdat *“in Somalië jaarlijks droogtes voorkwamen, waar watertekort was, door dat er minder regen viel”*, omdat *“de bevolking dat niet in die mate [bijhoudt], zoals verwerende partij verwacht”* en omdat deze droogte *“niet zo ernstig”* was als in 2011, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan dan ook geenszins worden aangenomen. Verzoeksters verklaringen op het Commissariaat-generaal dat zij *“niet veel vroeg aan mensen”* en *“niemand hierover hoorde spreken”* (gehoor, p. 34) is geheel onaannemelijk gezien verzoekster een eigen restaurant openhield, waarop de droogte logischerwijze een grote impact zou gehad hebben, én zij door dit werk dagelijks met verschillende mensen in contact kwam, waardoor een dergelijke droogte niet onopgemerkt zou kunnen blijven (gehoor, p. 5).

2.4.6. Dat verzoekster jarenlang als restauranthoudster in Somalië gewerkt heeft, wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat zij verkeerdelijk beweerde dat er op het briefje van 1000 shilling de president en een bankgebouw staan (gehoor, p. 27-28). Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat zij eerlijk had toegegeven *“dat zij zich niet herinnert wat er precies op staat”* en dat de commissaris-generaal *“bijzonder hoge verwachtingen”* heeft, merkt de Raad op dat verzoekster over de ene kant van het briefje zonder te twifelen verklaarde te weten dat het roze is en dat er de president en een bank opstaan (*“Er is een huis, een man. [...] Roze. Het is geen sterk rood. [...] Ze zeggen dat de man op het briefje de president is. Als je hen vraagt, wat is het huis, dan zeggen ze, het is de bank.”*; gehoor, p. 27) en dat zij enkel over de andere kant van het briefje aangaf niet te weten welke tekeningen er op stonden (*“Aan de andere kant ook wat tekeningen. [...] Er staat alleen 1.000. Er zijn tekeningen. [...] Ik weet het niet.”*; gehoor, p. 28). Indien verzoekster werkelijk onwetend was over beide kanten van het briefje van 1000 shilling kan worden verwacht dat zij dit aangeeft in plaats van dienaangaande foutieve informatie te debiteren.

2.4.7. Ook verzoeksters verklaringen over haar clan doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar herkomst uit Somalië. Zo benoemde verzoekster haar clan steevast als *“Boon”*, volgens de informatie in het administratief dossier nochtans een pejoratieve verzamelterm voor de verschillende minderheden of outcast-clans in Somalië, namelijk de Midgan, Tumul en Yibr clans, die de leden van deze beroepsgroepen zelf niet gebruiken. Verzoekster kende voorts de term *“Sab”*, die frequent gebruikt wordt in Somalië om de minderheidsclans te bestempelen, niet (gehoor, p. 15), zij meende verkeerdelijk dat er tussen de beroepsgroepen een voorouderlijke band bestaat (gehoor, p. 11), zij kon over de Midgan clan, de clan waar de Madhibaan een subclan van uitmaakt, niets vertellen (gehoor, p. 15), en zij stelde foutief dat de Tumul-clan niet tot de *“Boon”* behoort (gehoor, p. 12). Ook verzoeksters bewering dat haar ouders haar nooit iets vertelden over haar clan (gehoor, p. 14) strookt allerminst met de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat de stamboom van de clan naar Somalische traditie aan kinderen vanaf jonge leeftijd wordt geleerd en hoe dan ook had verzoekster kunnen ervaren dat een lid van de *“Boon”* wordt misprijst door de Somalie die tot een *“reer”* behoren (zie info in het administratief dossier stukken 7 en 8 landeninformatie). Verzoekster behoort manifest niet tot de Boon.

Dit kan ook blijken uit haar levensloop. Waar de informatie in het administratief dossier aangeeft dat leden van de outcast-clans in Somalië zware moeilijkheden in het sociale en economische leven ondervinden, dat ze geen recht hebben op grondbezit en dat kinderen uit deze clans gepest worden waardoor zij onder andere niet naar school kunnen gaan, blijkt uit verzoeksters verklaringen dat haar zus en schoonbroer (tevens behorend tot de “Boon”) een stuk grond ter waarde van (minstens) 9000 dollar in hun bezit hadden (gehoor, p. 36-17), waarop zij haar restaurant uitbaatte, en dat haar kinderen speelden met Abgal-kinderen en deze Abgal-kinderen als vriend hadden (gehoor, p. 25). Verzoekster stelde op de Dienst Vreemdelingenzaken nog geen problemen met autoriteiten of medeburgers te hebben gehad, behalve haar vrees voor haar schoonbroer, en ook op het Commissariaat-generaal kon zij enkel oppervlakkige verklaringen afleggen over de discriminatie die haar minderheidsclan zou ondergaan (gehoor, p. 13). Uit verzoeksters beperkt inlevingsvermogen en weinig doorleefde verklaringen over het behoren tot een minderheidsclan kan slechts afgeleid worden dat ze geen ervaring heeft met de ‘Boon’, wat voor een 47-jarige vrouw uit een welstellend gezin en een sociaal leven - verzoekster is ook twee maal gehuwd - niet aannemelijk is.

2.4.8. Voorts antwoordde verzoekster ontwijkend wanneer haar gevraagd werd hoe Al Shabaab omging met clans en clanconflicten (gehoor, p. 29) en verklaarde enerzijds deze clanconflicten te zijn ontvlucht naar een ander dorp (gehoor, p. 8) doch anderzijds steeds binnen haar eigen dorp, Haji Ali, te zijn gevlucht (gehoor, p. 8).

2.4.9. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar het bijgevoegde “*Advies van het UNHCR*” over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink’s titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak.

2.4.10. Wat betreft de argumentatie in het verzoekschrift dat verzoekster wél informatie kon geven over haar clan, haar regio en omgeving, de komst en het vertrek van Al Shabaab, alsook de verschillende gevechten en clanconflicten, benadrukt de Raad dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoeksters herkomst uit haar beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoekster nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, zoals de droogte in haar regio en basiskennis van het Somalische clansysteem.

2.4.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst uit Somalië of het behoren tot de Madhibaan-minderheidsclan. Bijgevolg is de argumentatie in het verzoekschrift over haar vervolgingsvrees ten aanzien van Somalië niet relevant.

2.4.12. Deze vrees wordt bovendien ondermijnd door haar incoherente verklaringen over wie afwist van haar huwelijk met haar tweede echtgenoot (gehoor, p. 10, 19-20) en over het geheimhouden van het huwelijk hoewel ze gingen samenwonen in hetzelfde dorp als haar schoonbroer (gehoor, p. 19-20). Ook het feit dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft nagelaten te vertellen over de werkneemster die in haar restaurant vermoord werd omdat haar vervolgers dachten dat het verzoekster was (verklaring DVZ, punt 3.1-3.8; gehoor, p. 33) doet afbreuk aan de waarachtigheid van de door haar beweerde problemen.

2.4.13. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken “*nooit de kans [kreeg] om haar relaas te doen*”, dat zij “*telkens onderbroken en aangemaand [werd] alles kort te houden*” en dat zij niet werd bijgestaan door een raadsman, wijst de Raad erop dat de asielzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat verzoekster zou hebben vermeld dat haar vervolgers hebben geprobeerd haar te vermoorden in haar restaurant maar dat ze per ongeluk haar werkneemster doodden (gehoor, p. 33). Bovendien kreeg verzoekster bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal de kans opmerkingen te maken over het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, wat zij ook deed, echter zonder aan te geven dat zij dit belangrijk feit niet had kunnen vermelden (gehoor, p. 3).

2.4.14. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Zij beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofdte van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Haji Ali, Somalië.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Haji Ali, Somalië, niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.5.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK